Församlingslyktan

Nr 4 – 2019
årgång 61

HOUTSKÄRS KAPELLFÖRSAMLINGS MEDARBETARE
ÖNSKAR DIG EN VÄLSIGNAD ADVENT OCH JUL!

Novembermörkret får många att känna sig nedstämda och trötta. Somliga förbannar mörkret och spanar efter första bästa resa till söderns sol, medan andra virar in sig i en filt, tänder ljus och inleder glöggsäsongen. Det lär vara vetenskapligt bevisat att människor mår sämre när mängden solljus minskar, så det är fullt förståeligt att vi alla försöker pigga upp oss med det ena eller andra knepet.

Ibland undrar jag ändå om inte det är meningen att vi ska låta mörkret svepa in oss och ge oss själva tid att ta det lugnt? Någon har sagt att november är årets sabbatsmånad och det låter ju trösterikt. Det är en månad som är kravlös, utan större festligheter eller måsten. Det är kanske bra att vila lite extra och låta vardagen vara enkel. Snart nog kommer december med alla förväntningar på den annalkande julen.

Visst är det väl, som Mari skriver lite längre fram, att det pirrar i oss alla lite extra när det blir advent? Vi tänder första ljuset och sjunger Hosianna. Vi börjar pynta våra hem med ljusslingor. Vi firar vår självständighet och lucia. Vi tänder flera ljus i staken och snart är det redan julafton.

Samtidigt kan det här vara den tid på året när sorg och ångest sköljer över oss. Det finns kanske svunnen förväntan som gått i kras, vilket påverkar vår känsla för julen än idag? Det här är kanske första julen utan någon när och kär person? Eller så är det en av många i raden när saknaden fortfarande känns som ett blödande sår i hjärtat. Det är inte alls självklart att julen känns som en glad högtid. Det är kanske en tid man allra helst skulle vilja hoppa över och glömma bort.

Oberoende om julen väcker glädje eller tråkiga känslor vill jag peka på barnet i krubban. Julen handlar inte om oss. Julen handlar inte om vem som pyntat mest eller vem som har den maffigaste buffén av julmat. Den handlar inte ens om ifall man orkat städa eller inte. Julen handlar om att Gud föddes till människa. Gud, allsmäktig, evig, oändlig och alltings skapare, blev ett barn som var beroende av människor för att klara sig. Så utsatt som ett nyfött barn är, är det svårt att tänka sig Gud.

Det är i den här paradoxen som Guds styrka ligger. Gud använder sig av det svaga för att nå ut till oss människor. Gud själv blir ett barn som växer upp till en man som avrättas. Berättelsen om Gud som blev människa tar inte slut med döden, utan Gud övervinner döden och uppstår.

Det känns kanske malplacerat att prata om korsdöden när vi väntar på jul och Jesusbarnets födelsefest, men allt hänger ihop. Det finns två helgdagar under kyrkoåret som firar samma händelse, första advent och palmsöndagen. Båda söndagarnas texter berättar om när Jesus red in i Jerusalem på en åsna. Båda helgdagarna markera början på något. Första advent inleder kyrkoåret och väntan på konungen som ska födas i Betlehem. Palmsöndagen inleder firandet av påskens händelser då Jesus dör och uppstår. Jul och Påsk hänger ihop på flera sätt än i ramsan där ”julen varar intill påska”. Hade inte påskens händelser hänt skulle vi inte alls fira jul och Gudsbarnets födelse.

Visst är det härligt med en storslagen födelsedagsfest mitt under den mörkaste tiden på året! Hela advent är en förberedelsetid inför denna stora fest vi kallar jul. Advent är en tid som borde få vara en tid av återhållsamhet, reflektion och fasta, men som har blivit ett utdraget eskalerande julfirande som gör oss mätta på julen i förtid. När juldagsmorgon glimmar vill vi kanske mest bara kasta ut allt pynt och låta julen vara överstökad. Fast det egentligen är först då på julmorgonen som julen börjar.

Det är svårt att inte dras med i världens julkarusell under december månad, men kanske det skulle vara värt ett försök? Mitt i alla förväntningar och krav får vi stanna upp och söka fokus igen. Vad är det som är allra viktigast med julen? Är det pyntet, maten och presenterna eller är det att Gud söker gemenskap med dig och mig genom att bli människa? Kanske letar du fram din Bibel och läser julevangeliet igen? Det finns i Lukas evangeliets andra kapitel.

”Ära i höjden åt Gud och på jorden fred åt dem han har utvalt.”

FÖRSAMLINGS INFORMATION

Pastorskansliet tel. 040 312 4450
är öppet varje tisdag 9–12 och andra tider enligt överenskommelse.
Diakonimottagningen är öppen enligt överenskommelse.

Man behöver inte känna sig bunden av de tider som kansliet är öppet. Kom och ryck i dörren eller tryck på ringklockan! Är personalen på plats hjälper vi gärna med vad vi kan och skulle tillfället råka vara väldigt opassligt kan vi komma överens om en annan tid när vi träffas istället.

Ämbetsbetyg kan också beställas dygnet runt via nätet på adressen:
https://blanketter.kyrkan.fi//vastabolands-forsamling/ambetsbevis
Det är tryggt och enkelt att använda blanketten på nätet.

ANSTÄLLDA

Tf. kaplan	Janette Lagerroos	040 312 4452
Kantor	Mikael Granlund	040 312 4444
Församlingsmusiker	Ulla-Maija Söderlund	040 312 4454
Diakonissa	Wiveca Eklund	040 312 4455
Barn-och ungdomsarbetsledare	Mari Nurmi	040 312 4436
Församlingsmästare	Jami Helmiö	040 312 4458

Personlig e-post: fornamn.efternamn@evl.fi

PÅ NÄTET HITTAR DU OSS HÄR:

VÄSTABOLANDS SVENSKA FÖRSAMLING https://www.vastabolandsforsamling.fi/houtskar-kapellforsamling

Facebook: @vasfor Instagram: @vastabolandsforsamling

FÖDELSEDAGAR

1.12	70 år	*Edgar Sjövall*, Roslax. Firar ej.
13.12	80 år	*Tor Mårtensson,* Medelby
28.1	98 år	*Holger Jansson,* Fridhem (Saverkeit)
11.3	60 år	*Sune Linde*, Björkö. Firar ej.

Församlingen uppvaktar alla församlingsmedlemmar som fyller 75, 80, 85, 90 och efter 90 varje år. Ibland har vi svårt att nå den som har födelsedag per telefon. Kontakta oss därför gärna för att komma överens hur vi kan komma ihåg dig.

Den som vill får sin födelsedag införd i tidningen. Om du inte är medlem i församlingen eller fyller något annat än de nämnda jämna åren kan du kontakta redaktionen eller ringa pastorskansliet på nummer 040 312 4450.

DÖPTA

Ingrid Margareta Charlotta Eliasson	döpt den 21.9.2019
Anni Naema Jenny Öhman	döpt den 21.9.2019

På tal om dop…

Visste du att det i församlingen finns en dopklänning man får låna vid behov?

Visste du att man får ordna dopfesten gratis i församlingens utrymmen? Prästgården är en hemtrevlig miljö där ca. 25–30 gäster ryms utmärkt.

KYRKBACKENS TOMTE MEDDELAR

Foto: Jami Helmiö

Hösten börjar sakteligen övergå i vinter. De första snövita morgnarna fick vi njuta av redan i början av november. Trots närheten till vintern blommar ännu en tapper viol framför kyrkans trappa den 15 november.

Kyrkogårdens träd har äntligen fällt alla sina löv och det årliga projektet att kratta ihop dem är på slutrakan. De hopkrattade löven och annat komposterbart material från avfallspunkten läggs i stora högar bakom kyrkogårdens servicebyggnad. I högarna komposteras materialet till fin, svart mylla på ungefär två år, varefter den kan användas.

Kvistar och granris förmultnar märkbart långsammare och därför är det viktigt att sortera dem rätt i de olika facken i avfallspunkten. Avfallspunkten har två fack för komposterbart material. I dessa får man lägga endast bioavfall som kan komposteras. Krukor, plastkassar, gummihandskar och annat avfall hör hemma i de andra avfallskärlen som finns bredvid.

Nu skulle det få bli vinter och komma mycket snö!

Med vänlig hälsning

Jami

Kyrkbackens tomte

DET ÄR SNART JUL av Mari Nurmi

Varje år blir jag, trots min ålder, lika förväntansfull och entusiastisk som det lilla barnet när den magiska månaden december slår upp sina portar. Själva fanfaren är första söndagen i advent. Då inbjuds vi alla till kyrkan för att blanda våra röster i de gamla välkända psalmerna; Bereden väg för Herran, Hosianna och Gå Sion din konung att möta, för att bara nämna några av de många underbara sånger som hör till första söndagen i advent. Detta med återupprepandets betydelse skall vi inte underskatta.

Det har en stor funktion att fylla i våra liv. Året följer en rytm med helg och vardag. Utan den rytmen skulle vi tappa mycket av sammanhanget i tillvaron. Vi behöver dessa växlingar av fest och högtid för att få känna att vi delar väldigt mycket med varandra. När vi nu, inför den stundande helgen, plockat fram våra elektriska fönsterljusstakar på nytt och kanske kompletterat med någon ny, gläds vi återigen över att det lyser i alla fönster. Den grå novembermånaden lägger vi bakom oss för att förbereda oss för julen. Adventsljusstaken med sina fyra ljus står där på bordet och väntar på att få tas i bruk. Ingen känsla är så skön som den att få tända det första ljuset av de fyra.

Mycket av det som hör till den här tiden på året är ganska enkelt och okomplicerat egentligen. Det är vi själva som skapat så många måsten inför de stundande helgerna. Nog skulle vi väl kunna unna oss en liten stund av stillhet inför det första ljuset som brinner i adventsljusstaken och reflektera lite över livet och vad denna tid av ljus och fest ytterst innebär.

När du tänder det första ljuset i advent låt det då bli till en stilla bön om att öppna ditt hjärtas dörr på glänt så att det ljus som lyser i mörkret också når ditt hjärtas djup.

Det susar genom livets strid
en fläkt av himmelrikets frid,
en klang av harpotoner.
En aning fyller varje bröst,
och stilla ljuder Andens röst
i jordens alla zoner:
O mänsklighet, ställ dörrn på glänt
– det är advent, det är advent.

av Carl Boberg

Foto: Mari Nurmi

FÖRSAMLINGSLYKTANS AUKTION

Församlingslyktan är Houtskärs församlings egen tidning som utkommer fyra gånger per år. Tidningen har en egen redaktion som för tillfället består av Tora Gunnars, Annika Brunnsberg, Ulla-Mattsson-Wiklén och Edeveig Skaag samt tf. kaplan Janette Lagerroos å tjänstens vägnar. I redaktionen slår vi ihop våra kloka huvuden och funderar på vad som kan tänkas vara av intresse för Houtskärborna i nästa nummer. Inför nästa år är det dags för ett par av redaktionsmedlemmarna att få avgå och nya krafter får ta vid. Om du känner att det här kunde vara intressant ska du rycka prästen eller någon annan i redaktionen i armen. Betungande är det inte, mest bara roligt!

Församlingslyktan finansieras med inkomsterna från den årliga auktionen och när de pengarna inte räcker till tas resten ur fonden för Församlingslyktan. Förra året (2018) inbringade auktionen 1 380,20 euro och de resterande utgifterna på 1 260,43 euro togs från fonden. Vid årets slut 2018 hade fonden ännu 4 108,02 euro på kontot.

I år hämtade auktionen in 1639 euro vilket är en verkligt fin summa!

Ett stort **TACK** till alla som donerade varor och lotterivinster!

Ett lika stort **TACK** till alla som kom och ropade in varorna, köpte lotterna och tog del av serveringen!

Ett jättestort **TACK** till alla som hjälpte till att förverkliga auktionen!

Foto: Janette Lagerroos

FÖRSAMLINGSLYKTANS JULKLAPPSTIPS!

Foton: Janette Lagerroos

Församlingslyktan är en tidning som trillar in i postlådan hos de fastbosatta i Houtskär, men bor man på annan ort kan det vara knepigare att få tag i tidningen. Då är det trevligt om någon är snäll och prenumererar på tidningen åt en eller så måste man prenumerera själv

Du kan nu **prenumerera** på Församlingslyktan som julklapp genom att **sända mottagarens adressuppgifter till redaktionen** på epostadressen houtskar.forsamling@evl.fi eller via telefon på nummer 040 312 4452 och **betala in prenumerationsavgiften** med hjälp av bankgiroblanketten nedan. En prenumeration kostar 15 euro per år.

Om du redan är prenumerant och vill fortsätta din beställning kan du använda samma bankgiro och betala din prenumeration senast 31.1.2020. Då garanterar du att tidningen kommer i fortsättningen också.

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	FI64 4055 0011 9174 04		BIC HELSFIHH
Saaja Mottagare	Pargas kyrkliga samfällighet		
TILISIIRTO GIRERING Maksajan nimi ja osoite Betalarens namn och adress Allekirjoitus Underskrift			
		Viitenro Ref.nr	31 300 03
Tilitä nro Från konto nr		Eräpäivä Förf.dag	Euro 15,00

EN HÄLSING FRÅN KORSNÄS

Hej på er!

Vi hälsar er Församlingslyktans läsare med ord från Psaltaren 33:20 ”Vi sätter vårt hopp till Herren, Han är vår hjälp och vår sköld”. Det är en stor och viktig sak psalmförfattaren påminner här oss om. Hur är det med vårt liv? Är det i våra egna händer, och kanske slumpen eller ödet som avgör resten? Eller finns det en Gud som styr livet och skapelsen, och som vi också kan vända oss till? Detta är en fråga människorna har grubblat över genom tiderna, och gör än idag.

När vi flyttade till Houtskär år 2011 präglades vårt liv med ett antal frågetecken. Hur ska livet se ut på en ort i skärgården som dessutom är helt ny för oss? Hur ska lokalbefolkningen ta emot oss där? Vad förväntas av oss som prästfolk och lyckas vi möta förväntningarna? Hur börjar barnen trivas i dagiset, och senare i skolan?

Därutöver var det förstås många praktiska frågor som kretsade kring våra huvud när vi var nyinflyttade på orten. Vem ska man vända sig till när man har problem med elen eller rören? Lyckas vi med att ta hänsyn till alla färjornas tidtabeller och pauser när vi ordnar församlingens sammankomster. Hur sköts barnpassningen när båda föräldrarna jobbar på helgen?

Det var alltså en massa saker som vi inte visste och som man var tvungen att fråga andra. Gång på gång fick man övertyga sig själv om att det inte finns några dumma frågor. Men så gott som alla gånger så bemöttes vi med både förståelse och vänlighet av ortsbefolkningen, frågorna blev besvarade, och vi blev hjälpta, tack till er för detta!

För ett och ett halvt år sedan så flyttade vi sedan till den lilla Sydösterbottniska kommunen Korsnäs. Den lokala församlingen där Janne jobbat sedan dess har sju anställda. Efter flytten fick Kristiina jobb som gruppassistent i dagvården. Nu från augusti blev hon t.f kantor i Pörtom kapellförsamling, och jobbet på gångavstånd från hemmet förbyttes mot ett jobb med flera verksamhetspunkter. Hon är glad över barnkören, seniorkören i Pörtom och finska kvinnokören i Närpes. Vilken lyx att få sjunga om Jesus med barn och vuxna!

Två av barnen går i Korsnäs kyrkoby skola medan den förstfödde snart redan hunnit gå en hösttermin i högstadium i Petalax. Pojkarna trivs i skolan. En stor del av vår fritid går åt att skjutsa barn till ishockeyträningarna i Malax. Det är tacksamt att vi är två vuxna i familjen.

Nu och då går våra tankar tillbaka i tiden i Houtskär. Förutom de många själarnas hjälp och vänlighet där, fick vi också stöd från ovan. Ofta fick vi knäppa våra händer för en bön till Gud, och det behöver vi göra än idag. I bön får vi kalla honom för vår himmelske Fader som också Jesus gjorde. Vi får lämna våra bekymmer och glädjeämnen till honom, så har Han själv sagt. Därför vill vi uppmuntra även dig, som läser denna text att göra likadant. Våga föra din sak och ditt liv fram till Herren. Tänk att vi har en Gud som hör bön, hjälper och stöder! Läs i Bibeln själv, Guds ord är fullt av löften om Hans omsorg, ledning och kärlek!

Vill härmed tillönska alla Houtskärsbor och Lyktans läsare en välsignad jul och ett gott nytt år! Ta gärna kontakt om ni någon gång har vägarna förbi Korsnäs, så bjuder vi på kaffe!

Med vänliga hälsningar

Janne och Kristiina Heikkilä

ÄNGLAR IBLAND OSS

Säkert har du någon gång utbrustit ”Den där personen är nog en riktig ängel!”, när du har hört om någon som har gjort något gott för någon annan. Jag har gjort det många gånger, utan att desto mer tänka på innehållet i meningen.

Vad meningen egentligen betyder är ju att det finns änglar bland oss överallt i vår vardag och att vem som helst av oss själv kan vara en vardagsängel, som sprider glädje åt sina medmänniskor. Det kommer inte att växa ut vita änglavingar på ryggen på oss och vi kommer heller inte att få någon glittrande gloria ovanför huvudet som bevis på att vi utfört en god gärning, utan istället kommer vi att känna oss varma i själen och våra hjärtan kommer att fyllas av glädje när vi märker hur uppskattad vår lilla gärning är för mottagaren.

Det finns så mycket man kan göra för att glädja sin nästa. Ett enkelt sätt är att ringa och fråga hur den andra mår och om man kan göra något för att hjälpa. Nu före jul passar det bra med ett julkort eller -brev, för att visa att man bryr sig och kommer ihåg sin vän. Om man är van vid dagens teknik, så går det förstås snabbare med en e-posthälsning eller att höra av sig via andra dylika kanaler, men i synnerhet äldre föredrar ändå ett traditionellt julkort som de kan pryda sin bokhylla med under julhelgen. Man kan ändå ringa trots att man skickat ett kort...

Många äldre har kanske svårt att själva komma till gravgården för att tända ljus på sina käras gravar. Då kan man bjuda ut skjuts eller fråga om man kan tända ett ljus istället för dem. Med mobilkameran tar man snabbt en bild av den ljusförsedda graven som man kan visa dem efteråt – kanske över en kopp kaffe. Detta är mycket uppskattat, även bland vänner och bekanta som bor i annat land och inte kommer hem till jul. En bild förmedlas numera mycket snabbt digitalt.

En annan uppskattad gest som jag vet att många äldre säkert uppskattar är att någon läser för dem. Det kan vara att läsa ur dagstidningen, Kyrkpressen, Bibeln eller en helt vanlig bok. Många har svårt att se små bokstäver och får ont i ögonen av att läsa. Jag minns min över 80-åriga farmor Lea på 70-talet säga åt mig: ”Åmm dö barå sko ha konolise liitä för mä...”, men tyvärr kunde jag inte det. Jag var bara 5-6 år och höll på att lära mig alfabetet med hjälp av en gammal ABC-bok

med en tupp på. Att läsa lärde jag mig först i skolan och då fanns inte farmor mer.

Man behöver inte heller göra någon större ”uppoffring” för att sprida lite glädje i dessa mörka tider – le, hälsa på dem man möter under dagen, säga tack, hålla upp dörren, släppa någon före i kön, hjälpa någon med matkassarna till bilen, ge någon en komplimang – bara vara en vänlig medmänniska. Då mår man själv och andra bättre.

Jag har en fint lysande prydnadsängel hemma. Den fick jag av en av mina döttrar till julklapp första året vi firade jul utan min pappa, hennes morfar. Ängeln står året om i bokhyllan bredvid ett foto av min pappa och mig. Den julen var hon min vardagsängel. ♥

Foto: Ulla Mattsson-Wiklén

Välkommen till en stämningsfull konsert:

Ljus i mörkret

torsdagen 28.11 kl. 18.00 i Houtskärs kyrka.

Filip Wall spelar sin egenbyggda harpa och sjunger bland annat Du gråter så stora tårar (Ane Bruun), Boom (Laleh), Höstvisan (Tauro) och spelar Bach och Arvo Pärts Spiegel im Spiegel. Det sistnämnda tillsammans med Ulla-Maija Söderlund som spelar piano.

Konserten avslutas med en andakt.
Detta är ett samarbete mellan projektet Sent i november
och Houtskärs församling med stöd från Pro Houtskär.

ORVAR – HELA HOUTSKÄRS KATT

Första gången vi träffade Orvar var en solig sensommardag 1998. Vår ytterdörr stod öppen, en halvvuxen kattunge tågar in, går direkt till köket och lägger sig i ett tomt tvättfat som ligger framme. Katten bodde i grannskapet fick vi sedan veta. Fyra år senare flyttade Orvar till oss, hans matte Asta ville det. Det var med glädje, men med lite bävan i hjärtat som vi tog ansvaret att bli hans nya matte och husse.

En katt behöver inte mycket – den behöver värme, vänlighet, mat, dryck och trygghet, men mycket kan hända en äventyrlig lantkatt. Redan då ansågs Orvar ”speciell” och var omtyckt.

Orvar blev drygt 21 år gammal. Som många av er läsare kanske redan vet måste vi ta farväl av honom i somras. Vi tycker att han fick leva ett härligt liv med vänner i alla byar som månade om honom. För några år sen kallades han ”Hela Houtskärs katt” i Andrea Södergårds fina reportage om honom i Åbo Underrättelser. Orvar upplevde många resor och äventyr, ibland gick det tokigt, men han fick alltid hjälp av goda människor.

När Orvar var ung följde han vissa rutiner. Då husse och matte gick till jobbet gick han till egna sysslor. Vintertid besökte han postsorterarna som tog väl hand om honom. Han gladde också äldre vänner i byn med besök, om han inte gjorde sig ärende till kommunkansliet eller företagshuset. Sommartid var gästhamnen en favorit. Gästhamnsföretagarna hade ett gott öga till den lilla hamnkaptenen. Tina har berättat att han systematiskt gick ombord på båtarna som vilken tulltjänsteman som helst. Skällande hundar bekymrade honom inte. En gång hade en seglarfamilj lagt ut och i Hönssundet upptäckt en katt ombord. Lyckligtvis vände de stäven mot Näsby igen och förde kissen iland.

Resan till Själö var ett annat äventyr. Då förbindelsebåten Bastö var ute till sjöss hörde däcksmannen ett jamande, varpå han meddelade skepparen Elof ”vi har en fripassagerare ombord”. I Själö sattes Orvar

i familjen Rosenbergs ladugård. Birgitta gav honom mat och nästa dag bar det iväg hem till Näsby. Orvar har även åkt taxi till Kittuis och liftat till Hyppeis. Det sägs att han också varit till Lappo på dans, men vi har inte lyckats få det bekräftat.

Vid värmeböljor flyttade Orvar utomhus och tog in på folkhögskolan. På nätterna sov han i skolans svala vedlider och på dagarna sällskapade han med lägerskolbarnen och konfirmanderna. Ibland ringde vi vaktmästaren Steve för att fråga om allt stod rätt till. ”Jodå, vi vandrar just över planen och har mycket att diskutera”, var hans lugnande svar.

Orvar vistades ofta vid kyrkan och var också med på bröllop och begravningar. Vi har hört att han finns på bröllopsfoton där han tillsammans med brudparet poserar framför den vackra kyrkan. Vid gudstjänster hände det att Orvar slank in i kyrkan, han slog sig diskret ner längst bak i bänken under psalmbokshyllan. På äldre dar trivdes han mest hemma och på stugan, men tillsammans tog vi långa promenader i skog och mark. Vi gick också till serviceboendet Fridhem där de äldre fick kela med honom, han var vänlig och tålmodig.

Tänk, en av hans sista dagar ”rymde” han hemifrån. Vi letade oroligt, till sist ringde telefonen, ”vi vet inte hur Orvar lyckats komma in men nu är han här på Fridhem”. Och då vi anländer sitter han mitt i matsalen omgiven av beundrare. Vi får tro att Orvar ville ta avsked av sina vänner på Fridhem, för under veckan som följde blev han sjuk och vi måste ta farväl av honom.

Vi saknar den självständiga lilla levnadskonstnären. Vi är tacksamma för att vi fick ha honom i många, fina år och att han kunde sprida glädje bland människor!

Alla tre foton: Viola Eksten

VI SJUNGER FÖR VÄRLDENS BARN

Allsångstraditionen *De vackraste julsångerna* är ett samarbete mellan Finska Missionssällskapet och den Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland som i år ordnas för 47:e året. Evenemangen samlar årligen nästan en miljon finländare. De vackraste julsångerna sjungs i nästan alla församlingar och också utomlands i kyrkor och på ambassader i cirka 20 länder.

En kollekt tas upp i samband med De vackraste julsångerna. Förra året samlades det in över en miljon euro för hjälpbehövande barn i världen. Också i år ljuder De vackraste julsångerna för världens barn. Speciellt i u-länderna saknar många barn möjlighet att gå i skola, få hälsovård och omsorg. Finska Missionssällskapet arbetar för att alla barn skall få en trygg och lycklig barndom.

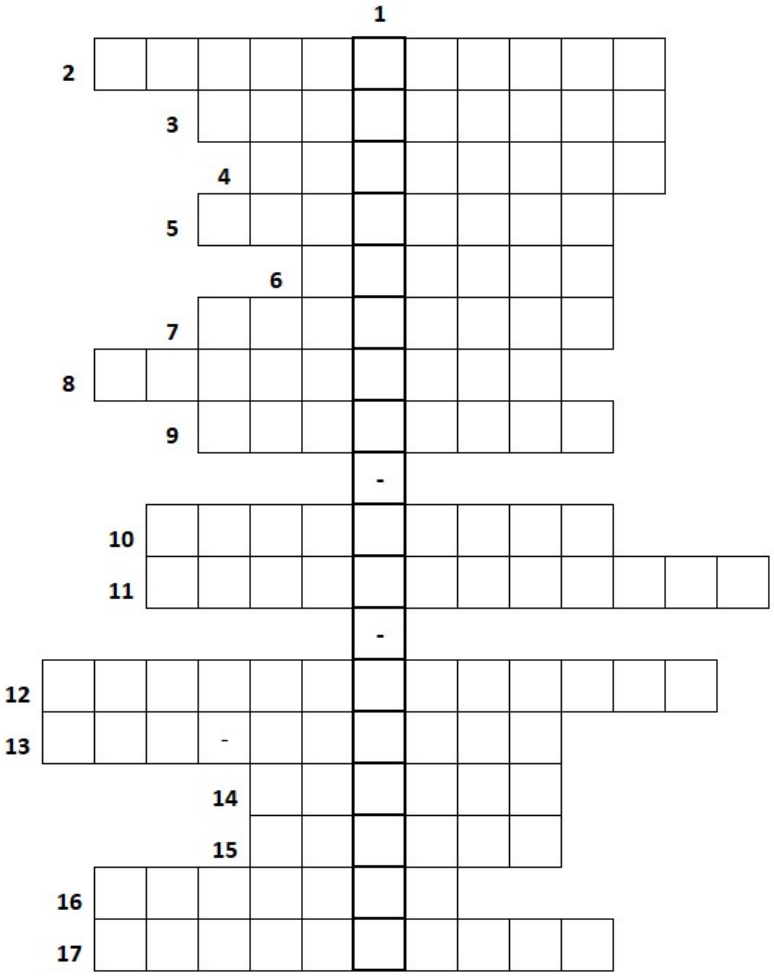
Tack vare De vackraste julsångerna kan vi minska fattigdomen och arbeta för rättvisa och ett människovärdigt liv. Vi förbättrar mödravården och barnens tillgång till näring, rent vatten, utbildning och omsorg. Vi främjar specialundervisning för barn med funktionsnedsättning och förverkligar deras rättigheter. Vi utvecklar också överlevnadsmetoder för dem som drabbas av klimatförändringarna.

I Houtskär sjunger vi
***De vackraste julsångerna* i kyrkan lördagen den 21.12 kl. 18.**
Vi inleder med glögg och pepparkaka kl. 17.30.
Välkommen!

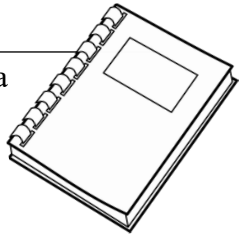
***Kauneimmat Joululaulut* lauletaan**
Pappilassa torstaina 19.12 klo 17.00
Tarjolla glögiä ja piparkakkuja.
Tervetuloa!

JULKORSORD

1 Nästsista raden i psalm 31 (Psalmboken)
2 Ett av barnets namn (Jes 9:6)
3 Ståthållare i Syrien (Luk 2:2)
4 Har fötts i Davids stad (Luk 2:11)
5 Stad i Judeen (Luk 2:4)
6 Land eller folk (Jer 23:6)
7 Ett av de namn barnet skulle få (Matt 1:23)
8 Johannes var en, änglar kallas också det (Mark 1:2)
9 Det blev Ordet (Joh 1:14)
10 Där i fanns det inte plats för Maria och Josef (Luk 2:7)
11 Österländska sådana kom till Jerusalem (Matt 2:1)
12 Så kallade Jesus sig själv (Mark 10:45)
13 Kristus och Messias, men på svenska (Joh 4:25)
14 Dit for änglarna tillbaka (Luk 2:15)
15 Den gamla mannen i templet som tog barnet i famn (Luk 2:25)
16 Dit flydde den heliga familjen (Matt 2:13)
17 Gjorde Maria med allt hon fått höra (Luk 2:19)

FÖRSAMLINGENS HÄNDELSEKALENDER

21.11	klo 14.00	Pappilan porinat, Pappilan salissa
23.11	kl. 13–15	Missionsboden är öppen
24.11	kl. 11.00	Högmässa, kyrkan
26.11	kl. 12.15->	Juniorklubb, Prästgården
27.11	kl. 13.30	Andakt, Fridhem
27.11	kl. 17.30	Maria-kören, kyrkan
28.11	kl. 14.00	Torsdagsträffen, Prästgårdssalen
1.12	kl. 18.00	Kvällskyrka på första advent, kyrkan
3.12		Ingen juniorklubb OBS!
4.12	kl.13.30	Onsdagsträffen, Fridhem
4.12	kl. 17.30	Maria-kören, kyrkan
5.12	klo 14.00	Pappilan porinat, Pappilan salissa
5.12	kl. 18.00	Bönegruppen, Prästgårdssalen
6.12	kl. 11.00	Tvåspråkig gudstjänst, kyrkan, efteråt uppvaktning vid hjältegraven
7.12	kl 13–15	Julöppet i Missionsboden
8.12		Ingen gudstjänst
10.12	kl. 12.15 ->	Höstterminens sista juniorklubbdag, Prästgården
11.12	kl. 13.30	Andakt, Fridhem
11.12	kl. 17.30	Maria-kören, kyrkan
12.12	kl. 14.00	Torsdagsträffen, Prästgårdsalen
13.12	kl. 18.00	Luciakröning, kyrkan
15.12	kl. 11.00	Högmässa, kyrkan
15.12	kl. 15.00	Söndagsskola
18.12	kl.13.30	Onsdagsträffen, Fridhem
18.12	kl. 17.30	Maria-kören, kyrkan
19.12	klo 17.00	Kauneimmat joululaulut, Pappilan salissa
20.12	kl. 8.30	Julkyrka för skolbarnen, kyrkan
21.12	kl. 17.30	Glögg och pepparkaka, kyrkan
21.12	kl. 18.00	De vackraste julsångerna, kyrkan
22.12		Ingen gudstjänst
24.12	kl. 13.00	Julbön, Fridhem
24.12	kl. 15.00	Julbön, kyrkan
25.12	kl. 7.00	Julotta, kyrkan
26.12		Ingen gudstjänst
29.12	klo 11.00	Jouluajan messu

PÅ KOMMANDE

1.1	kl. 11.00	Nyårsmässa
4.1	kl. 18.00	Ungdomarnas Bara vara kväll, Prästgården
5.1	kl. 18.00	Kvällskyrka m. sånger från Taizé, kyrkan
6.1		Ingen gudstjänst
12.1		Ingen gudstjänst
14.1	kl. 12.15->	Juniorklubb, Prästgården
14.1	klo 14.00	Pappilan porinat, Pappilan salissa
15.1	kl. 13.30	Onsdagsträffen, Fridhem
15.1	kl. 17.30	Maria-kören, kyrkan
19.1	kl. 11.00	Högmässa, kyrkan
21.1	kl. 12.15->	Juniorklubb, Prästgården
22.1	kl. 13.30	Andakt, Fridhem
22.1	kl. 16.00	Skribaträff, Prästgården
22.1	kl. 17.30	Maria-kören, kyrkan
23.1	kl. 14.00	Torsdagsträffen, Prästgårdsalen
26.1	kl. 11.00	Högmässa, kyrkan
28.1	kl. 12.15->	Juniorklubb, Prästgården
28.1	klo 14.00	Pappilan porinat, Pappilan salissa
29.1	kl. 13.30	Onsdagsträffen, Fridhem
15.1	kl. 17.30	Maria-kören, kyrkan
2.2	kl. 18.00	Kvällskyrka, kyrkan

Välkommen med på ungdomarnas

Bara vara kväll

lördagen 4 januari kl. 18-21 i Prästgården

Det är en kväll för **ungdomar och unga vuxna,** alltså den som är konfirmerad och max 25 år. Vi lyssnar på musik, pratar, skrattar, leker, fixar nåt smått att äta, diskuterar livets stora frågor eller bara ligger i soffan. Helt hur det känns! Väldigt kravlöst och väldigt trevligt.

Kom med!

Följ med närmare annonsering i ÅU:s prosteriruta, församlingens hemsida, Houtskär Nytt, Houtskär INFO på facebook och anslag. Vi förbehåller oss rätten till ändringar.

Församlingslyktan

21760 Houtskär

Vår Konung, Jesus Kristus,
när du kom ridande på den unga åsnans rygg
sjöng människorna vid vägkanten.
Vi vill också visa vår glädje
och vår tacksamhet
för att du kommer till oss.
Nu är det advent och vi ber:
Kom till våra hem
och till varje hjärta.
Låt ditt ljus lysa bland oss
och sprida värme och glädje i vintermörkret.
Hosianna Davids son!

Bön på första söndagen i advent, hämtad ur evangelieboken, sid 19

FÖRSAMLINGSLYKTAN

Tidningen Församlingslyktan ges ut av Houtskär kapellförsamling
och utkommer med fyra nummer per år.
Församlingslyktan distribueras gratis till alla hem i Houtskär och kan även prenumereras till andra orter. Kostnaden för årsprenumerationen är 15 euro.
Lösnummer kostar 2 €.
Material till nästa nummer inlämnas senast 16.3.2020 kl. 12.

Chefredaktör och ansvarig utgivare:
t.f. kaplan Janette Lagerroos, tel. 040 312 4452, janette.lagerroos@evl.fi.

Redaktionsmedlemmar:
Tora Gunnars, Annika Brunnsberg, Ulla-Mattsson-Wiklén och Edeveig Skaag.

Prenumerationer och adressförändringar:
040 312 4452 / houtskar.forsamling@evl.fi

Tryck:
Houtskärs kapellförsamling, upplaga 380 exemplar

Pärmbild:
Janette Lagerroos